

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 8Co/92/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1017200675
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 09. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Vičková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2022:1017200675.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Vičkovej a členov senátu JUDr. Ondreja Krajča a JUDr. Moniky Holicekej v spore žalobcu: H. Ž., B.. XX.XX.XXXX, X. U. XXX, XXX XX G.W., zastúpeného advokátom JUDr. Petrom Kovácsom, so sídlom Rovinka č. 651, 900 41 Rovinka, proti žalovanému: Poľovnícke združenie Hôrka Rohožník, IČO: 42 364 981, so sídlom Hlavná 346/10, 906 38 Rohožník, zastúpeného advokátom JUDr. Tomášom Plankom, so sídlom nám. Slobody 10, 811 06 Bratislava, o určenie, že žalobca je členom žalovaného, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Malacky zo dňa 03. februára 2022, č.k. 7C/3/2019-106, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e** .
Žalobca má nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie určil, že žalobca je stále členom žalovaného, teda Poľovníckeho združenia Hôrka Rohožník, IČO: 42 364 981, so sídlom Hlavná 346/10, 906 38 Rohožník a priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%. Uviedol, že žalobca sa žalobou pôvodne domáhal zrušenia rozhodnutia členskej schôdze žalovaného zo dňa 11.04.2017. Uvedené rozhodnutie členskej schôdze žalovaného je rozhodnutím na základe stanov združenia v záujmovej oblasti svojich členov (vo veci týkajúcej sa kárneho opatrenia žalobcu ako člena žalovaného), teda v oblasti súkromnej, nejde o rozhodnutie v oblasti verejnej správy. Poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 10.10.2017, sp.zn. 1KO 33/2017, ktoré bolo publikované v zbierke stanovísk NS a súdov SR 2/2018. V tomto rozhodnutí Najvyšší súd SR uviedol, že pokiaľ sa vydávajú rozhodnutia na základe stanov združenia v záujmovej oblasti svojich členov, takéto rozhodnutia nie sú realizáciou verejnej moci, ani nesledujú žiaden verejný záujem alebo cieľ. Vzťah poľovníckeho združenia a jeho člena vo veciach týkajúcich sa uplatnenia práv členov združenia je vzťahom súkromnoprávnym a nespadá do oblasti verejnej správy. Najvyšší súd konštatuje, že v takom prípade je potrebné postupovať podľa ustanovení Civilného sporového poriadku a preskúmať uznesenia členskej schôdze v klasickom občianskoprávnom konaní, pretože ide o občianske konanie "sui generis", v ktorom ustanovenia Správneho súdneho poriadku aplikovať nemožno, pretože uznesenia členskej schôdze nemožno považovať za rozhodnutia verejnej správy. Mal za to, že vo veci nie je možné vysloviť nesúhlas s postúpením Krajským súdom v Bratislave a že vecne príslušný je Okresný súd Malacky. Predmetom žaloby je preskúmanie rozhodnutia členskej schôdze žalovaného, ktorým bolo potvrdené rozhodnutie výboru žalovaného o vylúčení z Poľovníckeho združenia Hôrka Rohožník. Uvedené rozhodnutia sa týkajú prejednávania kárneho previnenia žalobcu, teda súkromnoprávnej záležitosti medzi žalobcom ako členom a žalovaným ako právnickou osobou. Následne žalobca v priebehu konania navrhol, aby súd pripustil zmenu žaloby tak, že žalobca je stále členom žalovaného, a to z dôvodu, aby bola žaloba v súlade s § 137 písm. b), c) Civilného sporového poriadku, teda aby išlo o usporiadanie práv a povinností sporových strán, resp. ide o určenie, že žalobca má právo zúčastňovať sa na všetkých aktivitách

a činnostiach žalovaného. Súd uznesením na pojednávaní dňa 03.02.2022 zmenu žaloby pripustil. Vec posúdil podľa § 13 ods. 1, § 20 ods. 1 písm. d), ods. 2, ods. 3, ods. 5 Stanov Slovenského poľovníckeho zväzu člen PZ v spojení s § 137 ods. 1 písm. c) Civilného sporového poriadku a dospel k záveru, že žaloba je dôvodná. Konštatoval, že žalovaný rozhodnutím zo dňa 11.04.2017 zrušil výrok rozhodnutia výboru PZ Hôrka Rohožník v časti týkajúcej sa odlovu diviaka, preto predmetom posúdenia bolo, či došlo k takému konaniu, aké je uvedené v bode 2 rozhodnutia č. 2/5/2008, teda či žalobca "ako člen PZ HORKA Rohožník sa spolupodieľal na založení Poľovníckeho združenia Rohožník - vlastníkov poľovných pozemkov so sídlom U. Č.. XXX, XXX XX G., ktorého stanovy boli schválené rozhodnutím Obvodného lesného úradu v Malackách sp. zn. 141/2008-Da zo dňa 30.4.2008. Menovaný takto konal v rozpore so záujmami PZ HÔRKA tým, že mu neskončilo pôvodné členstvo v PZ HÔRKA a bez vedomia a poverenia výboru PZ HÔRKA a členskej schôdze sa spolupodieľal na založení a registrácii nového poľovného združenia. Ako člen PZ HÔRKA teda konal v rozpore so záujmami PZ HÔRKA a proti záujmom tohto združenia. Čím konal v rozpore s bodom 7. uznesenia výročnej členskej schôdze PZ HÔRKA Rohožník zo dňa 24.2.2008, a porušil aj povinnosť uvedenú v § 13 ods. 2 písm. c) Stanov SPZ." Poukázal na to, že žalovaný v odôvodnení svojho rozhodnutia zo dňa 11.04.2017 uviedol, že žalovaný si založil nové poľovnícke združenie práve v čase, kedy žalovanému končila lehota prenájmu poľovných pozemkov revíru a bolo treba získať súhlas majiteľov na ďalšie obdobie 10 rokov. Práve korešpondenciou sa mal žalobca snažiť získať od vlastníkov pozemkov nájomné právo. Žalovaný nijako bližšie podrobne nezdôvodnil, čo mal na mysli pod pojmom korešpondencia. Všeobecné konštatovanie ohľadom korešpondencie ho neusvedčuje, že by práve takto popísané konanie bolo v rozpore so záujmami žalovaného. Z listu adresovanom Urbariátnej pasienkovej spoločnosti nevyplýva, že by ho písal žalobca, na liste je podpísaný N.. T. Ž. ako poverená osoba funkciou predsedu PZ vlastníkov poľovných pozemkov. Ani ďalšie dve žiadosti založené v spise tunajšieho súdu 14S/3/2008 nepreukazujú tvrdenie žalovaného v spornom rozhodnutí, že by sa žalobca korešpondenciou snažil získať od vlastníkov pozemkov nájomné právo. Na oboch žiadostiach je podpísaný N.. T. Ž. ako predseda PZ Rohožník - vlastníkov pozemkov. Meno žalobcu sa tu neuvádza a obe žiadosti sú vyhotovené dňa 03.09.2008, t.j. po rozhodnutí žalovaného č. 2/5/2008 zo dňa 14.06.2008. Uzavrel, že z takto všeobecne popísaného "konania" žalobcu nie možné vyhodnotiť, či išlo konanie v rozpore so záujmami žalovaného tak, ako to vyžaduje § 20 ods. 2 Stanov SPZ. Žalovaný pri rozhodovaní o tom, či žalobca spáchal kárne previnenie neuviedol, nepomenoval žiadny konkrétny dôkaz, ktorý by preukazoval konanie žalobcu v rozpore so záujmami žalovaného. Je pravdou, že žalobca nepoprel, že si založil vlastné poľovnícke združenie, avšak ako konštatoval Krajský súd v Bratislave v rozsudku sp. zn. 6S/255/2016, len samotná skutočnosť, že sa žalobca spolupodieľal na založení inej právnickej osoby sama osebe nemôže byť chápaná ako porušenie akejkoľvek právnej povinnosti. V rozhodnutí č. 2/5/2008 zo dňa 14.06.2008 je vo výroku 2 uvedené, že žalobca konal v rozpore s bodom 7. uznesenia výročnej členskej schôdze žalovaného zo dňa 24.02.2008. Ani v novom rozhodnutí členskej schôdze žalovaného zo dňa 11.04.2017, ktorým potvrdila uvedený výrok, nie je vysvetlené a popísané ako žalobca konal v rozpore s bodom 7 uznesenia výročnej členskej schôdze žalovaného zo dňa 24.02.2008. Pričom okrem iného aj túto skutočnosť vytkol Krajský súd v Bratislave v rozsudku sp. zn. 6S/255/2016 zo dňa 01.02.2017, keď konštatoval, že nie je zrejmý súvis s článkom 7 uznesenia výročnej schôdze konanej dňa 24.08.2008. Aj v novom rozhodnutí absentuje vysvetlenie, v čom spočíva porušenie tohto uznesenia, keďže týmto uznesením mala členská schôdza žalovaného zobrať na vedomie začatie príprav na predloženie zmluvy poľovného revíru a k týmto rokovaniam bol splnomocnený výbor žalovaného. Na základe uvedeného mal za to, že žalobe bolo potrebné vyhovieť, keďže opätovné rozhodnutie žalovaného o kárnom previnení žalobcu nie je možné v dôsledku riadneho odôvodnenia preskúmať. Určil preto, že žalobca je naďalej členom žalovaného, keďže v rozhodnutí absentuje riadne odôvodnenie konania žalobcu, ktoré má byť v rozpore so záujmami žalovaného. Žalovaný namietal nesprávne označenie žalovaného žalobcom, a to v názve (neuvedenie časti názvu Rohožník) a v uvedení nesprávneho identifikačného čísla a z uvedeného dôvodu žiadal žalobu zamietnuť pre nedostatok pasívnej legitímácie. Žalobca však v rámci zmeny žaloby uvedené namietané nedostatky odstránil. Uvedenie nesprávneho identifikačného čísla žalovaného (žalobca uviedol staré IČO) nemôže mať za následok zamietnutie žaloby pre nedostatok pasívnej legitímácie. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 C.s.p.

2. Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaný, ktorý sa domáhal jeho zmeny tak, aby bola žaloba zamietnutá z dôvodu nesprávneho právneho vyhotovenia, čo je zákonným dôvodom pre odvolanie v zmysle § 365 ods. 1 písm. h), f) C.s.p. Zotrvál na nesprávnom označení žalovaného v žalobe, pričom vada sa nedá zhojiť ani úpravou žalobného petitu na poslednom pojednávaní. Označenie žalovanej osoby sa automaticky nemení úpravou petitu. Súd v napadnutom rozsudku v záhlaví zmenil pomenovanie žalovaného bez procesnej iniciatívy žalobcu, čo je neprípustné.

Označenie žalovaného k žalobe a v rozsudku je rozdielne napriek tomu, že žalobca nezmenil žiadnym úkonom pomenovanie žalovanej strany. Toto sa nedá zmeniť úpravou žalobného petitu. Súd preto konal celý čas s neexistujúcim subjektom. Z toho vyplýva, že žaloba nebola podaná v zákonnej lehote proti pasívne legitimovanému subjektu. Prichádzalo preto do úvahy z tohto aspektu zastavenie konania. Súd nesprávne a nedostatočne odôvodnil, prečo neuznal jeho námietku nedostatku pasívnej legitimácie žalovaného. Žalobca označil neexistujúci a neidentifikovaný subjekt za sporovú stranu, na tom žalobca zotrval až do konca konania. Zmena petitu v deň vynesenia rozsudku bez zmeny označenia sporovej strany nestačí, preto súd nehovorí pravdu, že nedostatky boli odstránené. Lehota sa nedodrží, ak je označený neexistujúci subjekt. Ku skutku nesprávneho lovu uviedol, že čo sa týka dôkaznej situácie pri tomto skutku je potrebné poukázať hlavne na písomné povolenie na lov zveri, v tomto sám žalobca, ktorý ho vyplnil a napísal, že lovil v zakázanom čase. Ku skutku konkurenčného združenia uviedol, že je nesporné, že žalobca sa stal členom konkurenčného poľovníckeho združenia v čase, keď mali vlastníci poľovných pozemkov na členskej schôdzi v zmysle Zákona o poľovníctve rozhodovať o prenájme poľovných pozemkov a postúpení výkonu poľovného práva k poľovnému združeniu na 10 rokov. Žalovaný sa o tieto práva uchádzal. Konkurenčné združenie, v ktorom bol žalobca členom, sa tiež uchádzalo o výkon poľovného práva v tomto revíri. Žalobca nebol v tomto smere pasívny a napísal viacerým vlastníkom poľovných pozemkov žiadosť, aby sa rozhodli v prospech konkurenčného poľovného združenia, a ani v prospech žalovaného. O aktivitách žalobcu sa v obci vedelo aj z listov vidno kontinuitu jeho správania. Aj jeden list svedčí o úmysloch žalobcu získať revír pre konkurenčné združenie a nie pre žalovaného, ktorého bol aj žalobca členom. Revír sa prenajíma na 10 rokov, a preto je evidentné, že nezískanie revíru znamená fakticky reálny koniec poľovného združenia, bez revíru niet základnej činnosti a zaniká zmysel existencie poľovného združenia. V danom prípade sa žalobca vedome a úmyselne dostal do konfliktu záujmov, a preto mali jeho orgány dôvod posúdiť konanie žalobcu ako rozporné so záujmami združenia a posúdiť a riešiť toto konanie ako priestupok a uložiť mu aj najprísnejšiu sankciu vylúčenia zo združenia. Aj tento skutok bol v napadnutom rozhodnutí riadne a transparentne odôvodnený. Súd nejasne odôvodnil rozhodnutie, ktoré je netransparentné a nepreskúmateľné, súd sa vôbec nevyjadril prečo neuznala jeho argumentáciu k obojstrannému disciplinárny skutkom.

3. Žalobca sa k odvolaniu žalovaného nevyjadril.

4. Odvolací súd preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v medziach uplatňovaných odvolacích dôvodov, ktorými je viazaný (§ 379 a § 380 ods. 1 C.s.p.), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 C.s.p. a contrario v spojení s § 219 ods. 3 C.s.p.) a viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 C.s.p.) dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

5. V preskúmvanej veci sa súd prvej inštancie dôsledne zaoberal posúdením dôvodnosti žaloby; ktorou sa žalobca domáhal určenia, že je členom žalovaného, z hľadiska všetkých relevantných prostriedkov procesného útoku, ktorými žalobca preukazoval opodstatnenosť svojej žaloby a prostriedkov procesnej obrany, ktorými sa žalovaný bránil proti uplatňovanému nároku. Správne zameral svoje dokazovanie na zisťovanie všetkých podstatných skutočností, ktoré boli významné z hľadiska hmotnoprávneho posúdenia danej veci, za tým účelom vykonal v dostatočnom rozsahu a zákonom predpísaným spôsobom dokazovanie, zistil z vykonaných dôkazov skutočnosti, ktoré zákonom predpísaným spôsobom vyhodnotil a svoje závery, pre ktoré žalobe vyhovel, aj náležite v súlade s požiadavkami vyplývajúcimi z § 220 ods. 2 C.s.p. odôvodnil, keď svoj myšlienkový postup dôkladne vysvetlil, a to nielen s poukazom na rozhodujúce skutočnosti zistené výsledkami vykonaného dokazovania, ale tiež s poukazom na prijaté právne závery a vysporiadal sa dôsledne s rozhodujúcimi skutočnosťami podstatnými pre prijatie právneho záveru. Odvolanie žalovaného nie je; z hľadiska ním uplatňovaných odvolacích dôvodov a ich obsahového vymedzenia; spôsobilé spochybniť správnosť záverov súdu prvej inštancie. V odvolacom konaní žalovaným neboli uplatnené novoty (§ 366 C.s.p.; nové rozhodujúce skutkové tvrdenia a dôkazy ako prostriedky procesnej obrany), ktoré by boli spôsobilé privodiť zmenu skutkového stavu ustáleného súdom prvej inštancie alebo spochybniť správnosť právnych záverov, na ktorých súd prvej inštancie založil svoje rozhodnutie. Súd prvej inštancie podrobne poukázal na všetky podstatné skutočnosti vyplývajúce z vykonaného dokazovania objasňujúce skutkový a právny základ rozhodnutia, a preto jeho rozhodnutie možno považovať v tomto ohľade za presvedčivé. So zreteľom na uvedené odvolací súd považuje skutkové a právne závery súdu prvej inštancie za správne a v celom rozsahu sa preto stotožňuje s dôvodmi uvedenými v odôvodnení napadnutého rozhodnutia, ktoré viedli súd prvej inštancie k týmto záverom, tieto si osvojuje v celom rozsahu a v podrobnostiach na ne odkazuje. S poukazom na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, s ktorými sa

odvolací súd v celom rozsahu stotožnil, napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil podľa § 387 ods. 1, 2 C.s.p.

6. V zmysle ust. § 132 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 133 C.s.p. žalobca musí v žalobe označiť strany sporu tak, aby ju nebolo možné zameniť s niekým iným, a aby s ňou mohol súd konať. Ak žaloba neobsahuje označenie strany, teda všetky údaje potrebné k jeho označeniu alebo ak je žaloba v označení strany neúplná, neurčitá a nezrozumiteľná, t.j. ak obsahuje také označenie, ktoré neumožňuje presnú identifikáciu strany alebo ak je zjavný logický rozpor medzi jej označením v žalobe a inými údajmi, je súd povinný pokúsiť sa také vady odstrániť postupom podľa ust. § 129 C.s.p. Príčinou vadného strany môže byť aj chyba v písaní alebo iná zrejماً nesprávnosť, ku ktorej došlo pri vyhotovovaní žaloby, a pokiaľ sú takéto chyby zo žaloby zjavné, súd sa pokúsi o ich odstránenie, pokiaľ však z obsahu žaloby chyba v písaní, či iná zrejماً nesprávnosť nie je nepochybná, možno ju zohľadniť, len ak ju žalobca sám odstráni a uvedie súdu, že ide práve o chybu v písaní či inú zrejماً nesprávnosť a súčasne uvedie správne znenie opravovaného údaje. Ak je označená strana v žalobe úplne, presne, určite a zrozumiteľne, nie je vadou podania, ak takto označená strana nemá procesnú subjektivitu, v takomto prípade už ide o nedostatok podmienky konania, ktorú nemožno odstrániť. Ten, kto nemá spôsobilosť byť stranou, nemôže sa stať subjektom procesnoprávneho vzťahu a nemôže v súdnom konaní vstupovať do procesných vzťahov, a teda uplatňovať procesné práva a brať na seba procesné povinnosti ako spôsobilá strana sporu. Súd je povinný v každom štádiu konania z úradnej povinnosti skúmať existenciu podmienok konania, a s prihliadnutím na neodstrániteľný nedostatok podmienky konania v procesnej subjektivite označenej strany a musí konanie zastaviť, nemôže v konaní pokračovať, a ani nemôže pripustiť prístupenie ďalšej strany do takto vadne začatého konania, prípadne nemôže pokračovať ani s právnym nástupcom nespôsobilej strany.

7. V danom prípade bolo zjavné, že žalobca v žalobe označil žalovaného vadne, keď nebolo zrejmé, či žaluje Slovenský poľovnícky zväz alebo Poľovnícke združenie HÔRKA, ktoré oba subjekty majú svoju vlastnú právnu subjektivitu. Nebol preto dôvod na zamietnutie žaloby pre nedostatok pasívnej legitímácie, ako na to správne poukázal i súdu prvej inštancie, ale na postup podľa § 129 C.s.p. vzhľadom na to, že išlo o odstrániteľnú vadu podania. Túto napokon žalobca odstránil zmenou žalobného petitu, ako správne súd prvej inštancie tento procesný úkon žalobcu vyhodnotil. Žalobca nežaloval subjekt bez právnej subjektivity, voči ktorému by prichádzalo do úvahy zastavenie konania pre nedostatok procesnej podmienky.

8. Súd prvej inštancie správne konštatoval, že rozhodnutím zo dňa 11.04.2017 zrušil žalovaný výrok rozhodnutia výboru PZ HÔRKA Rohožník v časti týkajúcej sa odlovu diviaka, preto predmetom konania zostalo posúdenie kárneho previnenia založeného na tom skutkovom základe, že žalobca ako člen PZ HÔRKA Rohožník sa spolupodieľal na založení Poľovníckeho združenia Rohožník - vlastníkov poľovních pozemkov so sídlom U. Č.. XXX, XXX XX G., ktorého stanovky boli schválené rozhodnutím Obvodného lesného úradu v Malackách sp. zn. 141/2008-Da zo dňa 30.4.2008, takto konal v rozpore so záujmami PZ HÔRKA tým, že mu neskončilo pôvodné členstvo v PZ HÔRKA a bez vedomia a poverenia výboru PZ HÔRKA a členskej schôdze sa spolupodieľal na založení a registrácii nového poľovníckeho združenia. Ako člen PZ HÔRKA teda konal v rozpore so záujmami PZ HÔRKA a proti záujmom tohto združenia, čím konal v rozpore s bodom 7. uznesenia výročnej členskej schôdze PZ HÔRKA Rohožník zo dňa 24.2.2008, a porušil aj povinnosť uvedenú v § 13 ods. 2 písm. c) Stanov SPZ.

9. Bolo nesporné, že žalobca založil nové poľovnícke združenie práve v čase, kedy žalovanému končila lehota prenájmu poľovních pozemkov revíru a bolo treba získať súhlas majiteľov na ďalšie obdobie 10 rokov. Súd prvej inštancie v tomto smere náležite zisťoval aktivity žalobcu, vyhodnotením ktorých dospel k správne záveru, že tieto spoľahlivo nepreukazujú konanie žalobcu v rozpore so záujmami žalovaného. Tvrdenie žalovaného, že žalobca napísal viacerým vlastníkom poľovních pozemkov žiadosť, aby sa rozhodli v prospech konkurenčného poľovníckeho združenia, nemajú podklad vo vykonanom dokazovaní a v tomto smere žalovaný ani v odvolaní nepoukázal na konkrétny list, ktorým by žalobca vyvíjal aktivity proti záujmom žalovaného. Správne tiež konajúci súd prihliadol na obsah rozhodnutia Krajského súdu v Bratislave, ktorý v rozsudku sp. zn. 6S/255/2016 konštatoval, že len samotná skutočnosť, že sa žalobca spolupodieľal na založení inej právnickej osoby sama osebe nemôže byť chápaná ako porušenie akejkoľvek právnej povinnosti. Zhodne so súdom prvej inštancie aj odvolací súd dospel k záveru, že za danej dôkaznej situácie predmetný skutok sám osebe nepredstavoval také hrubé porušenie povinností vyplývajúcich z členstva, ktoré by opodstatňovalo uloženie najprísnejšej sankcie v podobe vylúčenia z poľovníckeho združenia.

10. Vzhľadom na vyčerpávajúce odôvodnenie súdu prvej inštancie by odvolací súd posudzovaním odvolacích námietok žalovaného už len opakoval správnosť záverov súdu prvej inštancie, ktorý po

dôkladnom zvážení a správnom vyhodnotení relevantnosti argumentácie žalovaného, na ktorej zotrval aj v odvolacom konaní, vydal svoje rozhodnutie v súlade so zákonnou úpravou .

11. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 255 ods. 1 C.s.p. Žalobcovi, ktorý mal v odvolacom konaní plný úspech, priznal proti žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 C.s.p.).

12. Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.). Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b). Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.). Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, alebo ak je dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C.s.p.).